

IV NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

LAETARE

22.03.2020 R.

LITURGIA SŁOWA

I czytanie: 1 Sm 16, 1b. 6-7. 10-13; Ps 23

II czytanie: Ef 5, 8-14; **Ewangelia:** J 9, 1-41

Jezus, przechodząc, ujrzał pewnego człowieka, niewidomego od urodzenia. Splunął na ziemię, uczynił błoto ze śliny i nałożył je na oczy niewidomego, i rzekł do niego: «Idź, obmyj się w sadzawce Siloam» – co się tłumaczy: Posłanny. On więc odszedł, obmył się i wrócił, widząc.

A sąsiedzi i ci, którzy przedtem widywali go jako żebraka, mówili: «Czyż to nie jest ten, który siedzi i żebrze?» Jedni twierdzili: «Tak, to jest ten», a inni przeczyli: «Nie, jest tylko do tamtego podobny». On zaś mówił: «To ja jestem».

Zaprowadzili więc tego człowieka, niedawno jeszcze niewidomego, do faryzeuszów. A tego dnia, w którym Jezus uczynił błoto i otworzył mu oczy, był szabat. I znów faryzeusze pytali go o to, w jaki sposób przejrzał. Powiedział do nich: «Położył mi błoto na oczy, obmyłem się i widzę».

Niektórzy więc spośród faryzeuszów rzekli: «Człowiek ten nie jest od Boga, bo nie zachowuje szabat». Inni powiedzieli: «Ale w jaki sposób człowiek grzeszny może czynić takie znaki?» I powstał wśród nich rozłam. Ponownie więc zwrócili się do niewidomego: «A ty, co o Nim mówisz, jako że ci otworzył

oczy?» Odpowiedział: «To prorok».

Rzekli mu w odpowiedzi: «Cały urodziłeś się w grzechach, a nas pouczasz?» I wyrzucili go precz.

Jezus usłyszał, że wyrzucili go precz, i spotkawszy go, rzekł do niego: «Czy ty wierzysz w Syna Człowieczego?» On odpowiedział: «A któż to jest, Panie, abym w Niego uwierzył?» Rzekł do niego Jezus: «Jest nim Ten, którego widzisz i który mówi do ciebie». On zaś odpowiedział: «Wierzę, Panie!» i oddał Mu pokłon.

KOMENTARZE PARAFIALNEGO KRĘGU BIBLIJNEGO...

Wzrok jest wspaniałym darem Bożym. Jak wielki to dar możemy sobie uświadomić dopiero wtedy, gdy go stracimy, albo mocno nam się pogorszy. Ale jest inny, ważniejszy wymiar widzenia; to rozróżnianie dobra i zła, to życie w świetle Bożej łaski, lub w ciemności grzechu. W dzisiejszej Ewangelii Jezus uzdrawia człowieka niewidomego od urodzenia. Znający go ludzie, także uczniowie Jezusa, uważali to za karę za grzechy. *Rabbi, kto zgrzeszył, że urodził się niewidomy – on, czy jego rodzice?* Często tak właśnie postrzegamy cierpienie, choroby – jako karę za grzechy. W jakiś sposób wiążą się ze sobą te dwie rzeczywistości, bo cierpienie jest konsekwencją tego, że grzech wszedł na świat. Jednak Bóg pokazuje nam, że On nawet ze zła wyprowadza dobro, dlatego Jezus odpowiada swoim uczniom, że nieszczęście, jakie spotkało niewidomego stało się po to, *aby się na nim objawiły sprawy Boże*. I dziś spotyka nas wiele chorób i cierpień, z którymi czasem trudno nam sobie poradzić. Miejmy jednak świadomość, że Bóg wie o tym i w swojej wszechmocy może z nich wyprowadzić dobro zarówno dla poszczególnych ludzi jak i dla całego świata.

Panie, daj nam mądrość serca i światło duszy, abyśmy widzieli Twoją Opatrzność w pandemii, wobec której czujemy się bezradni. Niech Twoje miłosierdzie uleczy nas nie tylko z choroby, ale ze strachu i braku zaufania do Ciebie.

Słowa dzisiejszej Ewangelii skłaniają nas, by rozważać w nas samych jakieś więzy prawa, schematy, które nas frapują. Ograniczają naszą zdolność do miłości bliźniego i dobra drugiego człowieka.

Zdolność do kochania i służenia jest w nas, tylko co ja z tą zdolnością do miłości i służenia czynię?

...I NIE TYLKO

Miłość ludzi kalekich

Wśród nas żyją ludzie kalecy. Jedni z tym kalectwem przyszedli na świat, inni nabyli po wypadkach, chorobach, w latach starości czy w wielkich stresach. Bywają tacy, którzy odpowiadają za swe kalectwo, ale tych jest stosunkowo niewiele. Większość dźwiga kalectwo w sposób niezawiniony.

Uczeń Chrystusa winien zauważyć kalekich, którzy należą do jego środowiska. Bywa, że dostrzeże możliwość nawiązania z nimi kontaktu. Czasem trzeba być blisko takiego człowieka, aby mu w czymś pomóc, czasem potrzebuje on obecności kogoś, kogo interesuje jego świat. Wielu kalekich dorasta do miłości, niewiele jest w stanie kochać tak, by żyć dla innych mimo swego kalectwa.

Ewangelia wspomina o niewidomym od urodzenia. Uczniowie pytali, kto zawinił. Jezus odpowiedział, że nie należy szukać winnych takiego nieszczęścia. Trzeba na nie spojrzeć jak na znak, którym posługuje się Bóg. Ten znak ma kilka wymiarów

Pierwszym jest dostrzeżenie daru, którego kaleki człowiek jest pozbawiony. Za ten dar winni dziękować ci, którzy go posiadają. Rozmowa z kalekim rozpoczyna się od dostrzeżenia faktu, że mogliśmy być na jego miejscu. On jest kaleki, ja zdrowy, ale mogło być odwrotnie. To spojrzenie w prawdzie jest punktem wyjścia do nawiązania twórczego kontaktu. Nasze zdrowie wcale nam się nie należy. Ono jest darem.

Trzeba też zauważyć zadania, które ma do wykonania kaleki człowiek. Ci, którzy je dostrzegają, odkrywają sens nie tylko swego życia, ale i sens kalectwa. Chrystus powiedział: „To kalectwo niewidomego w planach Boga zostało potraktowane jako objawienie na nim spraw Bożych”. Z Ewangelii wynika, że miało ono posłużyć jako argument za bóstwem Jezusa. Niewidomy został uleczony i dał piękne świadectwo o potędze Jezusa i Jego misji.

Nie wszystkie kalectwa są leczone cudownie. Wielu kalekich umiera z kalectwem. Ale ci, którzy ich znają, winni pamiętać o zacytowanej uwadze Jezusa. Takie spojrzenie wzywa do szacunku wobec kalekiego i do nawiązania z nim twórczego kontaktu. To kalectwo może ubogacić duchowo.

Kaleki człowiek jest szczególnie umiłowany przez Boga. On otrzymuje ciężki krzyż, który czasem dźwiga przez całe życie. Ale on zawsze jest zadaniem dla innych. Miliony osób zostaną zbawione przez miłosierdzie okazane kalekiemu człowiekowi. To jest droga, po której wielu wejdzie do

domu Ojca.

Parafia winna otoczyć troską pełną prawdziwej miłości każdego kalekiego. Często podejmują te dzieła młodzi ludzie, a to znak, że w ich sercach dokonują się wielkie sprawy.

ks. Edward Staniek

ŚWIĘCI NA MIARĘ

Do grona świętych została włączona w Uroczystość Trójcy Przenajświętszej i choć nie jest jeszcze tak znana jak św. Szarbel, to jednak jest postacią niezwykłą, którą nazwano perłą wśród libańskich dzielnych kobiet.

Pietra Choboq Ar-Rayes przysłała na świat w dniu 29 czerwca 1832 roku w Himlaya, w libańskim regionie Metn.

Wychowała się w rodzinie katolickiej. Na chrzcie otrzymała imię Boutroussyeh (Pietra). Jej rodzina po śmierci matki w 1839 roku znalazła się w trudnej sytuacji finansowej. Dlatego w 1843 roku jej ojciec wysłał córkę do pracy, jako służącą w domu zamożnego Libańczyka w Damaszku. Kiedy po czterech latach wróciła do domu, okazało się, że ojciec ożenił się po raz drugi. Zarówno macocha, jak jedna z ciotek chciały wydać ją za mąż, ale Boutroussyeh postanowiła swe życie poświęcić Bogu. Wstąpiła do Zgromadzenia Córek Maryi w Bikfaya. Rodzice próbowali przekonać ją do zmiany zdania, ale ona pozostała niewzruszona w swym postanowieniu. Po zakończeniu nowicjatu, w dniu 10 lutego 1856 roku, złożyła śluby zakonne. Dwa lata później skierowano ją do pracy w seminarium w Ghazir, które prowadzili jezuita. Pracowała w kuchni, uczyła się ortografii i arytmetyki, a w wolnym czasie pogłębiała znajomość języka arabskiego. Od 1860 roku była nauczycielką katechizmu i wychowawczynią w szkołach swojego zgromadzenia. Cztery lata później przeniesiono ją do Maad, gdzie razem z inną zakonniceą założyła szkołę dla dziewcząt. W tym okresie jej macierzyste zgromadzenie przechodziło poważny wewnętrzny kryzys. Siostra Boutroussyeh modliła się żarliwie, prosząc Boga o pomoc w podjęciu decyzji zgodnej z Jego wolą. Pewnego dnia w śnie ukazali się jej św. Jerzy, św. Szymon Słupnik i św. Antoni Pustelnik, który powiedział do niej: "Wstąp do Zakonu Libańskich Mniszek Maroniczkich". Tak też uczyniła. Jeden z dobroczyńców Zgromadzenia Córek Maryi pomógł jej dostać się do klasztoru św. Szymona al-Qarn w Ad'tou. Rozpoczę-

ła w nim nowicjat w dniu 12 lipca 1871 roku, a już w dniu 25 sierpnia następnego roku złożyła uroczyste śluby zakonne i przyjęła imię Rafka, na pamiątkę swojej matki. Przeżyła w tym klasztorze 26 lat, dając przykład posłuszeństwa, gorliwości w modlitwie, ascezy, poświęcenia i pracowitości. W październiku 1885 roku podczas modlitwy prosiła Boga, by dał jej udział w zbawczej męce Chrystusa. Kierowana łaską Bożą, cierpiała z powodu wielu dolegliwości, znosząc je z cierpliwością i pokorą. Jej modlitwy zostały wysłuchane. Z każdym rokiem Chrystus otaczał ją swym cierpieniem. W 1899 roku Rafka całkowicie straciła wzrok, a wkrótce także została sparaliżowana. Nieustannie dziękowała Bogu za wszystko, szczególnie za dar cierpienia. Zmarła w dniu 23 marca 1914 roku.

Św. Jan Paweł II beatyfikował ją 17-go listopada 1985 roku, a kanonizował 10-go czerwca 2001. Był to dzień uroczystości Trójcy Przenajświętszej. Do Watykanu przybyło kilkadziesiąt tysięcy rzymian i pielgrzymów z Włoch oraz z innych krajów i kontynentów, wśród nich m.in. 12 tysięcy Libańczyków. Papież powiedział wówczas: "Na Bliskim Wschodzie, tak ciężko doświadczonym przez liczne krwawe konflikty i tyle niezawinionych cierpień, świadectwo tej libańskiej zakonnicy pozostaje źródłem ufności dla wszystkich skrzywdzonych. Żyła ona zawsze w ścisłej więzi z Chrystusem i tak jak On nigdy nie zwątpiła w człowieka. Dlatego właśnie jej przykład jest wiarygodnym znakiem, ukazującym, że tajemnica paschalna Chrystusa wciąż przemienia świat, aby zakiełkowała w nim nadzieja nowego życia, ofiarowana wszystkim ludziom dobrej woli".

za ILG

CYTATY PRZY KAWIE

Gdy ktoś ma zdrowy węch, natychmiast pozna odór grzechu.
św. Augustyn

*Światło nie może być razem z ciemnością:
Chrystus nie może być razem z pychą, skąpstwem, próżnością,
wzajemną nienawiścią, rozpustą i z cudzołożnym życiem.*
św. Bernard

Jest sztuką widzenie rzeczy niewidzialnych.
Jonathan Swift

*Pragnienie ujrzenia Boga mieszka w sercu człowieka.
Pozwólcie, by Jezus spojrział wam w oczy,
ażebym wzrastało w was pragnienie ujrzenia Światłości,
zakosztowania blasku Prawdy.
św. Jan Paweł II*

*Nie każdy, którego oczy są zamknięte,
śni i nie każdy z otwartymi oczami może widzieć.
Anthony de Mello*

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

- Liturgiczne obchody tygodnia:
środa - uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Jest to zarazem Dzień Świętości Życia. W tym dniu możemy podjąć Duchową Adopcję Dziecka Poczętego – materiały będą umieszczone na stronie parafialnej.
- Ksiądz Biskup Ordynariusz Roman Pindel skierował do wiernych Kościoła Bielsko-Żywieckiego apel w związku z epidemią koronawirusa. Szczegółowe wskazania mają na celu uchronić nas od rozprzestrzeniania się epidemii. Dziękujemy wszystkim, którzy podjęli te wymagania. Smutny jest widok kościoła pustego. Ufamy jednak, że w naszych domach nie brakuje osobistej modlitwy i umocnienia więzi z Bogiem poprzez udział w nabożeństwach pasyjnych i rekolekcjach wielkopostnych transmitowanych dzięki rozgłośniom katolickim. Od tej niedzieli Rekolekcje Online będą transmitowane za pomocą Facebooka i YouTube o godz. 20.30.
- Intencje mszalne będzie można rezerwować poprzez kontakt telefoniczny z kancelarią parafialną (w godzinach jej otwarcia). Potrzebne zaświadczenia i dokumenty, o które wierni poproszą telefonicznie lub poprzez internet, przygotujemy i prześlemy zainteresowanym w określonym czasie. Sprawy losowe będzie można załatwiać w kancelarii parafialnej poprzez kontakt z księdzem pełniącym w danym dniu dyżur.
- Dziękujemy za ofiary złożone w czasie Mszy św. na cele charytatywne – dziękujemy wszystkim, którzy w trosce o utrzymanie parafii i kościoła przekazują ofiary poprzez konto parafialne. Bóg zapłać.
- Czwarte rozważanie pasyjne zostanie umieszczone na parafialnej stronie internetowej – zakładka Kazania Pasyjne.

INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK - 23.03

6.00 za zm. Egidię Herman

18.00 1. za zm. Kazimierza Panka w 2 r. śm.; 2. za zm. Barbarę Kitlińską
3. za zm. Jacka Kasperkiewicza; 4. za zm. Jana Strońskiego

WTOREK - 24.03

6.00 1. za zm. Tadeusza Mieszczaka; 2. za zm. Marię Gawlas

18.00 1. za zm. Janinę Dubiel; 2. za zm. Bolesława Handzlika
3. za zm. Andrzeja Bieguna; 4. za zm. Antoninę Gaik

ŚRODA - 25.03 - UROCZYSTOŚĆ ZWIASTOWANIA PAŃSKIEGO

6.00 za zm. Marię i Leonarda Tymichów

18.00 1. za zm. Juliana Dudę; 2. za zm. Władysława Jaworskiego
3. za zm. Zofię Brańkę; 4. za zm. Halinę Juchno; 5. za zm. Egidię Herman

CZWARTEK - 26.03

6.00 za zm. Beatę Babicką

18.00 1. za zm. Bronisławę, Pawła i Józefa Bogaczów
2. za zm. Edwarda Czadernę
3. za zm. rodziców i teściów oraz za dusze w czyścicu cierpiące
4. za zm. Czesławę Gewinner

PIĄTEK - 27.03

6.00 za zm. Marię Wójcik

18.00 1. za zm. Piotra Kaczora; 2. za zm. Zofię Karasińską
3. za zm. Czesławę w 6 r. śm.; 4. za zm. Kazimierza Kubicę

SOBOTA - 28.03

6.00 1. za zm. Andrzeja Bieguna; 2. za zm. Wiktorię Załuską

18.00 1. za zm. Mariana Leśniaka w 3 r. śm.
2. za zm. Jadwigę Hryculak; 3. za zm. Janinę Sierek

NIEDZIELA - 29.03 - 5 NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

7.30 za zm. rodziców Zdzisławę i Franciszka Kosmalów

9.00 1. za zm. Annę, Michała, Natalię Bojanowicz
2. za zm. Antoniego Grenia z żoną Anną i synem Jerzym

10.30 1. Dzięk.-błag. w int. Patryka Heroza z ok. 18 ur.
2. za zm. Bogdana Mrowca

12.00 1. za zm. Mieczysława Byrdziaka; 2. za zm. Krystynę Mikusiak

18.00 za zm. Marię i Ryszarda Jaworowskich

19.30 za zm. Józefa Łojewskiego

LITURGIA SŁOWA

Poniedziałek: Iz 65, 17-21; Ps 30; J 4, 43-54

Wtorek: Ez 47, 1-9. 12; Ps 46; J 5, 1-16

Środa: Iz 7, 10-14; Ps 40; Hbr 10, 4-10; Łk 1, 26-38

Czwartek: Wj 32, 7-14; Ps 106; J 5, 31-47

Piątek: Mdr 2, 1a. 12-22; Ps 34; J 7, 1-2. 10. 25-30

Sobota: Jr 11, 18-20; Ps 7; J 7, 40-53

Niedziela: Ez 37, 12-14; Ps 130; Rz 8, 8-11

J 11, 1-45

NABOŻEŃSTWA

Msze Święte w Niedziele: 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 18.00, 19.30

Msze Święte w tygodniu: 6.00, 18.00

Adoracja Najświętszego Sakramentu w kaplicy MB Częstochowskiej

codziennie od poniedziałku do soboty: 6.30 - 18.00

Drodzy Parafianie!

W związku z zaistniałą sytuacją wszystkie nabożeństwa, w tym Gorzkie żale i Droga Krzyżowa są odwołane!

Wszystkich Parafian prosimy o przyjęcie w duchu bliźniego powyższej decyzji i zachęcamy nawiedzania Najświętszego Sakramentu oraz do modlitwy w intencji powstrzymania pandemii.

W każdej chwili jesteśmy gotowi do udzielania sakramentów:

Pokuty i pojednania oraz namaszczenia chorych!

KANCELARIA PARAFIALNA

Poniedziałek - od godz. 18.40 - 19.00

Środa - od godz. 10.00 - 12.00

Czwartek - od. godz. 17.00 - 19.00 (I czwartek m-ca kancelaria nieczynna)

Piątek - od godz. 10.00 - 12.00 i od godz. 18.40 - 19.00

Sprawy losowe można załatwić również poza godzinami urzędowania kancelarii parafialnej (tel. kom. **503 839 832** lub **33 812 56 57**)

wew.: ks. Proboszcz - 24, ks. Wiesław - 23, ks. Wojciech - 27,

ks. Roman - 25, kancelaria - 21)

Kontakt e-mail: trojca@katolik.bielsko.pl